

Víctima: Josep Marí Cardona
Autoria: Josep Marí Pallicer

L'avi Pepe Marí

José Marí Cardona, el meu avi Marí, en Pepe Marí, nascut a Eivissa. D'Eivissa, en diuen que és terra de pins.

Va néixer el maig de 1918, fill de na Maria Cardona Cardona i d'en Mariano Marí Seguí, de la nissaga dels Seguinets.

Va fer vida d'infant al conegut barri de la Marina, va viure al carrer de Barcelona, va córrer i jugar entre les murades de Dalt Vila, com també a prop del port d'Eivissa.

Va ser pescador, manobre, cantador, i tocava la guitarra amb delit, era un jove enamorat de la vida i sabia lloar-la com calia.

Va ser també un aventurer, res li feia por. Just amb divuit anyets acabats de fer partia cap a Barcelona a cercar aventura i qui sap què més, i després cap a Maó.

Va ser soldat republicà, en un no-res el van convertir en soldat ras, en un milicià adepte a la República. La República era l'ideal màxim que s'havia de defensar.

I de Maó cap a Ferreries, i d'allí cap a Cala Galdana... uf! qui no s'imagina la bellesa d'un paratge com aquest l'any 1936, el meu avi Marí devia quedar encisat de la bellesa d'una Cala Galdana ben al natural. El meu avi hi va arrelar profundament... entre Cala Galdana i Ferreries hi quedà com a empresonat.

Més encisat quedà de na Juanita de s'Hort de Binissaid, una encantadora jove de Ferreries de la seva mateixa edat, tant que el 1937 s'hi va casar i el 1938 varen tenir un fill, el seu únic fill: el meu pare estimat...

En una guerra, en qualsevol guerra, tothom fa el que pot i el que sigui per defensar la seva pròpia vida i sobreviure a tot i a tothom. Tothom és dolent i és bo a la vegada, perquè en una guerra tot s'hi val, malauradament... pocs són els de fiar, tots exposats constantment i sempre a la traïció dels de més a prop i també dels de més enfora... Avui em deman: els qui van perdre la guerra eren dolents i bons els qui la van guanyar? No, els qui van guanyar alguna cosa van tenir de dolent i els qui van perdre alguna cosa van tenir de bo...

L'avi Marí morí jove, molt jove, amb vint anys, afusellat a la Mola el dia 1 d'abril de 1939, envoltat de negres dubtes del perquè de tot... segur que també penedit del possible mal ocasionat durant la seva vida i durant la nefasta Guerra Civil. El més trist de tot, però, és que

hi morí tot sol, trist, apenat, adolorit, abandonat, incompès, rebutjat, oblidat, violentat pels de més a prop i pels de més enfora...